

הציבור פספס רווחים של 20 מיליארד שקל בגלל מימושים בתחילת משבר הקורונה

מעל 100 מיליארד שקל של קרנות נאמנות, קופות גמל, קרנות השתלמות והשקעות ישירות, מומשו ועברו לפיקדונות; רק 25-30 מיליארד שקל חזרו לשווקים, אבל באיחור רב, ואחרי שהמניות ואגרות החוב טסו - הציבור שוב מפסיד בגדול

ערן סוקול BIZportal

31/05/2020 07:14

בשפל הגדול של מארס כשהמדדים היו בתחתית אחרי צניחה של מעל 30%, המימושים היו בשיא. בקרנות נאמנות זה הסתכם ב-42 מיליארד שקל, אבל כשסוכמים את כל הפדיונות והמימושים - קופות גמל, קרנות השתלמות, ניירות ערך בכלל - מקבלים סכום של מעל 100 מיליארד שקל. הסכום הזה ברח ברובו בחצי השני של מארס, ומה קרה מאז?

ראשית -הבנקים קיבלו הזרמות עתק לפיקדונות - 100 מיליארד שקל של גידול בפיקדונות - גידול של 7% עד 10% ברוב הבנקים - זה גידול שנרשם בדרך כלל בשנתיים. רוב הכסף הזה מסתבר עדיין בפיקדונות. זה מחזק את יכולת הבנקים לתת מימון לציבור, זה מוזיל את

עלויות המימון שלהם. למרות זאת, הבנקים לא מיהרו לספק אשראי, וגם כשסיפקו העלו את מרווח הריבית - בגלל הסיכון המשקי בעקבות הקורונה .

שנית -השווקים טסו, מה זה טסו? הם רחוקים רק 10% פלוס מינוס מהמצב טרום הקורונה. כאילו לא היה משבר, אולי משברון .

שלישית -הציבור "אכל אותה". למרות האזהרות, למרות המאמרים (שפורסמו גם כאן), הציבור ניסה לתזמן את השוק - למכור ביוקר ולקנות בזול, וקרה בדיו ההפך - הוא מכר בשפל, חזר באופן חלקי מאוד בעליות, ועדיין רוב הכסף בחוץ .

מאז השפל המניות ואגרות החוב זינקו כך שתיק ממוצע/ קרן ממוצעת (שילוב של רוב אג"חי וכ-20%-30% מניות) פספס עלייה של כ-20%. במילים אחרות, הציבור הפסיד סדר גודל של 20 מיליארד שקל. זה הפסד אמיתי לא אלטרנטיבי כי זה ההפסד שקובע בעת המימוש. מי שלא מכר וחיכה בסבלנות - לא הפסיד.

אבל, זה לא אומר שלא היה מקום לממש. זה אומר שמי שמשקיע לטווח ארוך והרכב התיק שלו מבטא את הסיכון והסיכוי, לא צריך לממש. מי שמלכתחילה משקיע לטווח קצר לא בטוח בכלל שצריך להיות באפיקים מסוכנים .

